Dr. Ivan Šarić,
nadbiskup i metropolita
Vrhbosanski.

Na Euharistijski Kongres u Sarajevo!

AKADEMIJA „REGINA APOSTOLORUM“
KRENOVA 7, SARAJEVO.

NA EUHARISTIJSKI KONGRES U SARAJEVO!

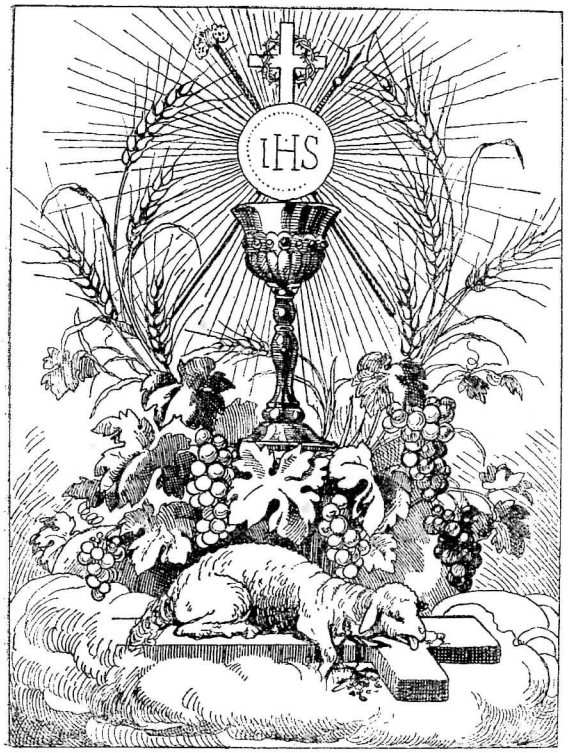

Dođite, poklonimo se!

EUHAR. KONGRES - Sarajevo, 1932.

28. svezak

Dr. Ivan Šarić,
nadbiskup i metropolita
Vrhbosanski.

Na Euharistijski Kongres u Sarajevo!

AKADEMIJA „REGINA APOSTOLORUM“
KREKOVA 7, SARAJEVO.

I.

Na Euharistijski Kongres u Sarajevo!

† IVAN,

Po milosrđu Božjem i po milosti Svete Apostolske Stolice Nadbiskup i Metropolita Vrhbosanski, svima svećenicima i vjernicima, koji su u Nadbiskupiji Vrhbosanskoj, pozdrav i blagoslov u Gospodinu našem Isusu Kristu!

Predraga braćo u Isusu!

Još u lanjskoj korizmenoj okružnici (od 11. siječnja 1931. br. 274.) navijestio sam, da ćemo, ako Bog da, svečano proslaviti Zlatni Jubilej naše Vrhbosanske Nadbiskupije. A na posljednjoj dekanskoj konferenciji saopćio sam braći svećenicima, i kako ćemo ga proslaviti. Čitavu god. 1932. posvetit ćemo Bogu molitvom, dobrim djelima i javnim ispovijedanjem naše svete vjere. Godina katoličke obnove bit će nam naša Zlatna Jubilejska Godina.

Divne su i nebrojene milosti, što ih je Premilostiva Nebeska Providnost darežljivom rukom izlila na nas u ovo pedeset godina. Pod apostolskom rukom velikoga prvog Nadbiskupa koračala je naša

Nadbiskupija Vrhbosanska divskim koracima naprijed. Napredovala je i u živoj vjeri, i u snažnom razmahu vanjske crkvene djelatnosti, i u velikom ugledu i pred prijateljem i pred neprijateljem. Broj nam je vjernika na dvostruko narastao. Posagradili smo toliko bijelih Božjih crkava. Osnovali smo čitavu kitu bujnih novih župa. Doveli smo u svoju sredinu redovnike i redovnice, da među nama šire duh Božji i odgajaju našu mladost. Procvala nam je naša katolička knjiga. Umnožila se među nama tolika lijepa katolička društva. Niklo je po Nadbiskupiji toliko ponosnih katoličkih zavoda, tih tvrdih kula naše uvijek žive katoličke svijesti. I narod nam je i danas čestit i vjeran Križu Isusovu, za koji su naši djedovi trpjeli i umirali. Puk je naš jak i zdrav. Obitelji naše skladne i zadovoljne. Sela naša tvrda na braniku svetih kršćanskih običaja. Svi smo, eto, kao jedan čovjek uz Crkvu Božju i uz lijepu našu kršćansku prošlost.

A Isus je među nama. Na sto mjesta, na svakom našem oltaru i u svakoj našoj crkvi žrtvuje se On za nas, i blagosiva nas kao Naš Božanski Kralj i Otac, Spasitelj i Utješitelj. Oprašta nam naše grijehe, hrani nas Kruhom s neba, jača nas svojom milošću, izlijeva na nas sto darova svoje Premilostive Providnosti svakidan. Koliko smo sretniji od naših otaca, koji nijesu mogli ni da sagrade Isusu dom u svojim selima, ni da Mu glasno zapjevaju svoj mili »Zdravo, Tijelo Isusovo!«, ni da Ga pronesu u brašančevskoj slavi po svojim ulicama!

Pa ćemo Mu ove godine zahvaliti na tom, braćo, iz sve duše svoje. Spominjat ćemo se Njegovih dobročinstva, uzdizati Mu glas pobožne molitve, skrušit ćemo se pred Njim u češćem primanju svetih sakramenata, obnovit ćemo se u kršćanskom životu i u najboljim odlukama, gledat ćemo da Mu podignemo zavjetnu spomen-crkvu u našem lijepom Sarajevu.

A osobito ćemo, braćo, po želji svete Crkve prodičiti, što znademo bolje, Presvetu Euharistiju, Isusa u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Priredit ćemo po čitavoj našoj Nadbiskupiji Euharistijske Kongrese, a u Sarajevu veliki zajednički Euharistijski Kongres za čitavu Bosnu i Hercegovinu.

I, eto, na ovaj vas Kongres hoću ja, braćo, da danas sve pozovem ovim natpastirskim listom. Dođite mi svi u što većem broju u naše Sarajevo o blagdanu Presvetog Srca Isusova, 3. do 5. lipnja ove godine!

Čuli ste i čitali, a mnogi i na svoje oči vidjeli ste slavu Božju, što je bila god. 1923. i opet nedavno god. 1930. u našem bijelom Zagrebu. Bila je to ljepota i veličanstvena slava. Bilo je to do neba oduševljenje za Boga i za Crkvu. Bili su to dani spasenja, milosti, veselja i blagoslova.

Sve će se to ove godine ponoviti u srcu Bosne Ponosne, u našem prelijepom Sarajevu. Isus će udariti među nama svoje prijestolje i podijeliti nam svima bogate darove svoje Euharistijske milosti.

Dođite, dakle, braćo, da Mu se svi skupa poklonimo! Kao Bogu i Kralju Našemu. Da Ga pro-

nesemo ulicama Sarajevskim u cvijeću i pjesmi, u radosti i suzama. Da javno ispovjedimo pred svim tim nadutim modernim bezvjerjem, da čitavim srcem u Krista Boga vjerujemo i da samo od Njega očekujemo spasenje i sreću. Da odlučno i glasno viknemo: Hoćemo i tražimo, da Krist Kralj vlada našim životom i našom Lijepom Domovinom!

Dođite, da Mu iz svega srca zahvalimo! On je u ovo pedeset godina utirao naše tople i siromaške suze. On nas ojačio i podigao. On nas kao djecu svoju nosio na svome Srcu. On nas hranio Hljebom Božjim. On nam, eto, dao sve, što imamo. Pa dođi, draga Vrhbosanska Nadbiskupijo, pa dođi, Katolička Bosno, da Mu reknemo veliki i gromki Hvala! Hvala Mu na slatkoj Euharistijskoj Ljubavi i na svim Božanskim darovima Njegova svetog Otkupljenja!

Dođite, da Mu se zavjetujemo, i da Mu obećamo svoju vječnu vjernost! Teška su danas vremena i velike pogibli. Nevjera i najgore bezboštvo po čitavu svijetu digli su glavu. Sto nekakvih krivih proroka propovijeda otpad od Boga. I među nas se počinje uvlačiti otrovna kuga poganskog nemorala i ružne zemaljštine, koja hlepi samo za pohotom i uživanjem. I mi ćemo sigurno u budućnosti biti u sto napasti. Naoružajmo se protiv njih snagom Božjom iz Srca Našega Euharistijskog Isusa, kojemu je posvećena naša lijepa crkva Katedrala, i pred kojim ćemo mi obnoviti svoju posvetu Bogu i Crkvi! Jesmo i ostat ćemo Božji i Katolički Narod! Tako ćemo doviknuti cijelome svijetu.

Dođite, da se u Isusu obnovimo i da se na izvoru Presvete Euharistije napijemo duha Božjega! Da rasplamtimo svoju vjeru, da probudimo svoju katoličku svijest, da operemo pokajanjem i pričesnom milošću svoje duše, da uredimo sav svoj život po zakonima Isusova Evanđelja!

Dođite, predraga braćo u Isusu, da Mu se izjadamo, da od Njega isprosimo zaštitu i blagoslov, da se pred Njim sjetimo neba i divne kršćanske nade, koja mora da uvijek bude sunce našemu životu! On nas sve zove sa zidova novo uređene naše Katedrale: »Dođite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti! Uzmite jaram moj na sebe i naučite se od mene, jer sam krotak i ponizan srcem, i naći ćete pokoj dušama svojim! Jer je jaram moj sladak i breme je moje lako.«

Dođite, da sve svoje Bogu posvetimo i stavimo pod Božanski Njegov blagoslov! I kuće naše, i polja naša, i djecu našu, i narodnu budućnost našu, i sve želje i nade naše. Da Bog uvijek nad nama bdije, i da nas čuva Njegova blaga očinska ruka!

Dođite, da vidite i sve naše Biskupe! Oni su mi na posljednjim Biskupskim Konferencijama u Zagrebu obećali svi da će nam doći, da svojom apostolskom nazočnošću i krepošću uzveličaju naše Slavlje Vrhbosansko. A s njima će ako Bog da doći i njihovi svećenici i vjernici. Jest, doći će, da se svi zagrlimo u Ljubavi Spasiteljevoj. Doći će naš dragi Zagreb, i Osijek i Đakovo, i Krk i Senj i Križevci, i Split i Dubrovnik, i Hvar i Šibenik, i Bar i Kotor.

Doći će i bijela golubica Ljubljana i Subotica i Maribor, i Skoplje i Beograd. Ja ih jedva čekam, i sve ih već u duhu grlim u Presvetom Srcu zajedno sa Biskupima Mostarskim i Banjalučkim, koji će tih dana sa mnom zajedno biti domaćini u Sarajevu. Pa ćemo onda svi govoriti sa svetim Prorokom Davidom: »O, kako je dobro i ugodno, kad braća prebivaju zajedno!« Blagdan Presvetoga Srca Isusova ove godine bit će nam ako Bog da u Katedrali Sarajevskoj, u Katedrali Presvetoga Srca, pun vjere, ljubavi i ufanja u Boga. Bit će nam i ostat će nam drag kao slatka Glasna-Jasna pjesma rodnoga nam hrvatskoga kraja.

Pa dođite, eto, braćo iz Vrhbosanske Nadbiskupije, iz Mostarske i Banjalučke Biskupije! Poslušajte glas Crkve i molbu vašega Nadbiskupa i Metropolite! Već se sada počnite spremati, da nas bude što više, i da svaka naša župa bude časno i brojno zastupana u ovom velikom poklonstvu čitave naše Bosansko-Hercegovačke Hierarhije, a daj Bože i cijele naše Lijepe Domovine, Euharistijskomu Bogu Našemu!

I molite se već sada za dobar uspjeh našega Kongresa! Da nam se preko njega kao rijeka izlije duh Božji na našu zemlju i na naš predragi puk!

I pripravljajte već sada srca svoja za milost, što će nam je Isus svima u izobilju ponuditi onih svetih dana! I u Sarajevu, i širom Bosne i Hercegovine, kod naših dekanijskih Euharistijskih Kongresa.

Sa Presvetom Euharistijom, sa Isusom u srcu očuvali su naši djedovi i u vatrenoj kušnji progona i mučeništva vjernost Bogu i Crkvi. Sa Presvetom Euharistijom, sa Isusom u srcu i mi ćemo ostati vjerni Bogu, veliki i sretni u svim borbama i kušnjama budućnosti.

»Ako je Bog uz nas, tko je protiv nas!«

Braćo, još jedamput: Dođite Isusu na viđenje! Dođite, da Mu se poklonimo! Amen!

U Sarajevu, 17. siječnja 1932.

† IVAN,
nadbiskup i metropolita
Vrhbosanski.

II.

NA EUHARISTIJSKI KONGRES U SARAJEVO!

Braćo Katolici Hrvati!

Dne 3., 4. i 5. lipnja ove godine, uz blagdan Presvetoga Srca Isusova, održat će se u našem Sarajevu, kao najljepša kruna Zlatnog Jubileja Vrhbosanskog,

VELIKI EUHARISTIJSKI KONGRES.

Bit će to prva opća Euharistijska Manifestacija u našim Bosansko-Hercegovačkim stranama. Veliko Euharistijsko Slavlje svih Bosansko-Hercegovačkih Katolika. Zajednički poklon Bogu odanoga Hrvatskog Naroda Bosne Ponosne i Kršne Hercegove Zemlje Našemu Dragome Spasitelju, koji nam je sa Svoga Euharistijskog Prijestolja kroz vijekove dijelio oduševljenje i snagu, da ne klonemo u mračnim vremenima ropstva i stradanja za drage djedovske svetinje.

Bit će to vedra, radosna ispovijest naše jake i duboke vjere u Presveto Otajstvo Božanske Isusove prisutnosti na našim Oltarima.

Bit će to gromki Hvala Božanskomu Spasitelju, koji je u ovo pedeset godina, što postoji redovita crkvena Hierarhija u Bosni i Hercegovini, izlio toliko obilje milosti, blagoslova i snage u dušu našega

vjernog Hrvatskog Katoličkog Naroda u ovim stranama.

Bit će to velika otprošnja katoličke Herceg-Bosne Božanskomu Srcu za svu nezahvalnost, mlitavost i nemar, kojima smo Ga toliko puta rastužili.

Bit će to jednodušni zavjet naše vjernosti i ljubavi Velikomu Bogu našemu. Njemu ćemo posvetiti svu svoju budućnost, Nebeskomu Ljubitelju duša, koji je, u svojoj beskrajnoj ljubavi, udario Svoj Šator među nama pod bijelim velima Euharistijske Tajne.

Bit će to opća smotra naših katoličkih redova u službi Krista Kralja i Njegove Crkve.

Bit će to velika obnova naših vrhunaravnih snaga, vrijeme, kada će se Euharistijski Izvori Ljubavi i milosti u izobilju razliti našim dušama, noseći nam svima Božje Spasenje i Kristov Mir kao popudbinu u burna i teška vremena.

Dođite stoga, braćo Katolici Hrvati, na naš Euharistijski Kongres u Sarajevo! Dođite u što većem, što impozantnijem broju! Dođite svi! Vi, braćo iz Nadbiskupije Vrhbosanske! I Vi, gordi sinovi kršne Hercegovine, koja je uvijek prva na straži naših katoličkih svetinja! I vi, neustrašivi junaci naše drage Krajine, gdje se je uvijek krvarilo i ginulo za Križ i za vjeru! Pa i vi, braćo iz svih ostalih krajeva Lijepe Naše Domovine, dobro nam došli! Dobro nam došla i ti, draga katolička mladosti! I vi svi, požrtvovni Božji borci iz naših katoličkih organizacija, iz naše Katoličke Akcije!

Neka se oko Euharistijskog Prijestolja Našega Krista Kralja okupi sav naš vjerni Katolički Narod!

I siromasi, koji trpe i stradaju. Baš njima dovikuje Euharistijsko Srce Božanskog Spasitelja: »Dođite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti!«

I odličnici, bogataši, ljudi sreće. Neka i oni pristupe bogatoj Euharistijskoj Trpezi! Tu će naći Božanski Hljeb, koji je slađi od svih naslada kraljevskih.

I inteligencija, učenjaci, ljudi od pera i knjige. Neka samo i oni dođu bliže k Euharistijskoj Tajni, u kojoj se sakriva Utjelovljena Mudrost Božja! Neka puste, da i njih obasja Sunce Božanske Istine! Neka u poniznosti panu pred noge Euharistijskom Spasitelju i skrušeno Mu zavape: »Vjerujem, pomozi mojemu nevjerju!« Neka oni, narodni učitelji i vođe, pruže dobar primjer puku, koji u njima mora da ima svoje uzore i prijatelje!

Dođite nam, eto, svi u naše bijelo Sarajevo! Mi ćemo vas dočekati otvorena srca. I proživjet ćemo s vama nekoliko lijepih dana vjerskog zanosa i plodnih katoličkih nadahnuća. Zagrljeni kao braća jedne katoličke obitelji i kao poklonici iste kršćanske kulturne tradicije, što je vijekovima, od početka naše historije pa do dana današnjega tvorila srž našega narodnog bića i snage. U sjeni drevne biskupske Vrhbosne i na historijskom Bosanskom tlu, poškropljenu mučeničkom krvlju naših otaca i posvećenu stoljetnim žilavim borbama za Križ i za vjersko održanje.

I zazivat ćemo s vama, u zajedničkom, neodoljivom koru molitve i pjesme, Euharistijski Blagoslov na naša srca i na naše duše, na naše poljane i

ravni, na naše domove i obitelji, na naša sela i gradove. Eto, na svu našu Dragu i Lijepu Domovinu!

Dođite, braćo, Isusu na poklonstvo! Zove nas On, Spasitelj i Bog naš.

Sarajevo, u veljači 1932.

Počasni odbor:

† Dr. IVAN EV. ŠARIĆ,
nadbiskup i metropolita Vrhbosanski.
† Fra ALOJZIJE MIŠIĆ, biskup Mostarski.
† Fra JOZO GARIĆ, biskup Banjalučki.

STJEPAN HADROVIĆ, generalni vikar i prepozit Prvostolnoga Kaptola; Fra MARIJAN MARIĆ, provincijal Bosanskih franjevaca; Dr. fra DOMINIK MANDIĆ, provincijal Hercegovačkih franjevaca; Dr. BRUNO CURINALDI, kommandeur reda sv. Silvestra; TOMO IGRC, apostolski protonotar; Dr. NIKOLA MANDIĆ, odvjetnik, Dr. JOZO SUNARIĆ, odvjetnik; ANTO ALAUPOVIĆ, predsjednik „Napretka"; Dr. JURAJ ŠUTEJ, odvjetnik; Dr. LUKA ČABRAJIĆ, predsjednik Saveza Hrvatskih Seljačkih Zadruga; MIJO VUČAK, predsjednik Napretkove Zadruge.

Mjesni pripravni odbor:

Predsjednik:
MIJO POLJAK, gimnazijski direktor u m.

Potpredsjednici:
Dr. MARKO ALAUPOVIĆ, kanonik; MATO BEKAVAC, z. kanonik, dekan i župnik; Fra LJUDEVIT FRANJIČEVIĆ, franjevački gvardijan; Dr. ZDRAVKO ŠUTEJ, odvjetnik.

Bilježnici:
Dr. ČEDOMIL ČEKADA; Dr. DRAGUTIN ČELIK; Profesor ILIJA BRĐANOVIĆ.

Blagajnici:
MILAN CVITKOVIĆ; Dr. ANTUN BULJAN.

Pročelnici i odbornici sekcija:
Anto Alaupović, Dr. Josip Andrić, Dr. Mijo Andrić, Franjo Baković, Anto Barbarić, Pero Barišić, Stjepko Boras,

Nine Buconjić, Andrija Cerjan, Ana Cvitković, Oto Czerniawski, Dr. Smiljan Čekada, Dr. Anto Čičić, Andrija Damić, Bartol Dimač, Dr. Ivan Dujmušić, Ivan Džeba, Dr. Hinko Ferić, Marijan Fiala, Dr. Josip Fleger, Karlo Friš, Paula Frljan, Dr. Đuro Gračanin, Ivan Gregurović, Ivan Grgić, Stjepan Ilić, Dr. fra Vitomir Jeličić, Dragutin Jurić, Dr. Dragutin Kamber, Dr. Salvator Karabaić, Ema Kasparek, Srećko Klarić, Franjo Kos, Dir. Anto Kovačević, Andrija Kulier, Dr. Vjekoslav Kušan, Emil Lasić, Hinko Lisac, Dr. Anto Livajušić, Marko Mandić, Dr. Milan Maraković, Anđelka Martinović, Prof. Anto Martinović, Dr. Milan Martinović, Stjepan Martinović, Dr. Rudolf Mateša, Marijo Matullć, Heda Meštrić, Štefica Mihalić, Ivan Milićević, Kan. Marko Nedić, Fra Martin Nedić, Mato Palandžić, Ivan Perković, Ivan Peško, Stjepan Ponjan, Dir. Filip Premužić, Ivan Radošević, Baldo Radovanović, Dr. Anto Raguz, Dr. Franjo Raguz, Prof. Nikola Raos, Marija Sieber, Jozo Sočo, Josip Stipančić, Franjo Stoklasa, Bogoljub Strižić D. I., Dr. Ivan Subašić, Jakov Šerka, Mato Šerka, Dr. Ante Šimunković, Ivan Tvrtković, Ana Vargović, Đuro Vasilj, Zlata Vučak, Antun Wölz, Stjepan Zelenika, Rektor Dr. Ivan Zore D. I.

TISKARA „BOS. POŠTE“,
SARAJEVO.